

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 13. Castellæ Procerum querelæ adversus Ferdinandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

recedere coactis, nil reliquum Fezzarum Regi esset, quam ut urbe incensa cum residua dissipati exercitus sui parte præcipiti fuga Alcarquiviram contenderet. Hujus demum victoriæ beneficio Lusitanorum urbes ab hostili metu liberatæ fuere; Rex vero Emanuel Ferdinando datis literis ob suppetias adeo opportune submissas, grates rependit.

Sæcul. XVI.
A. C. 1508.

§. XIII.

Castellæ Procerum querelæ adversus Ferdinandum.

Non ea tranquillitatis aura Ferdinandus in regno suo fruebatur, haud vane etenim Procerum suorum clandestinas artes atque potentiam verebatur, cum inter eos nonnulli reperirentur, qui Regem, quamvis is auctoritatem suam apud Castellanos omni studio tueri conaretur, assidue reprehendendi ansam aucupabantur. Hos inter præcipui erant Alphonsus Manriquez Pacis Augustæ Episcopus, & alter Catanæ in Sicilia Antistes, qui, postquam a Ferdinando defecerant, & Philippo Regi adhæserant, semper illi adversabantur, quippe veniæ obtinendæ diffidentia eorum odium atque indignationem identidem magis, magisque acuebat, illosque in pertinaci suo consilio obfirmabat; hinc non modo

Marian. ib.
n. 64.

Raynald. hist.
ann. n. 3.

Hist. Eccles. Tom. XXXII. B prom-

Sæcul. XVI. A.C. 1508. prompta submissione præteritæ culpæ maculam abolere negligebant, sed etiam novis, iisque atrocioribus criminibus priora augebant.

§. XIV.

Causa horum Episcoporum Commissariis a Pontifice delegata.

Mariana ib. *n. 54.* *Paris. MS.* *Arch. Vatic.* *p. 285.* *Raynald. l. c.* Igitur Ferdinandus apud Pontificem con-questus, ambos hosce Episcopos debita pœna coerceri postulabat; is vero utriusque causam Toletano Archipræsuli, ac Burgenſi Episcopo cognoscendam commisit, atque ambos, ut in eos sententia pronunciaretur, ad se vocari præcepit: ea re cognita Pacensis Episcopus fuga sibi consulere, atque in Flandriam ad Archiducem secedere statuit; verum in itinere haud procul ab urbe Sanandrea agnitus, captusque aliquamdiu in arce Arienza detinebatur, demum vero summi Pontificis jussu ad Archiepiscopum Toletanum remittebatur.

Verum in sola horum Episcoporum conjuratione non stetit fortunæ Ferdinandum persequentis iniquitas; quippe insuperhabita vigili ejus prudentia, ac liberalitatis studio crebris, iisque periculosis involvebatur tumultibus: Vix enim Cordubam pervenerat, cum nuncium accipit, quod Bernardinus Carvajals Cardi-